

[Thorndahl]

lagt en hel række horrible rygter om gaver for femcifrede beløb til min kone og mig fra private firmaer. Det var rygter, som jeg kendte måneder tilbage, og som jeg tidligere har talt med kommunens personalechef om og i øvrigt også med min sagfører.

Jeg gik, fordi borgmesteren fortalte mig, at de mennesker (journalister), der havde forelagt ham rygterne, havde sagt, at enten de var sande eller ej – så ville de blive bragt, for det var gode historier, og der måtte også rulle politiske hoveder i den løbende sag.«

Denne reelle begrundelse er givetvis i strid med lovgivningens regler for fritagelse for medlemskab, jfr. eksempelvis Erik Harder: »Dansk kommunestyre i grundtræk«:

»Nok så betydningsfuldt er det, at kommunalbestyrelsen efter andragende kan fritage den, der efter sin helbredstilstand, på grund af forretninger eller lignende, har skellig grund til at ønske sig fritaget for valget. Loven har hermed fastlagt, at fritagelse for hvervet alene kan ske på grundlag af en begæring, motiveret ved rent individuelle omstændigheder, der har deres rod i forhold uden for kommunalbestyrelsen.«

En borgmester er efter styrelseslovens § 30 endvidere forpligtet til at give kommunalbestyrelsesmedlemmerne adgang til alle de oplysninger, der er tilvejebragt til bedømmelse af de enkelte sager. I den foreliggende sag har borgmester Marius Andersen imidlertid undladt at give den helt afgørende oplysning, som i sig selv i realiteten burde have medført, at punktet med rådmandens udtrædelsesansøgning blev taget af dagsordenen.

De sager, hvor en kommunalbestyrelse ændrer vælgernes afgørelse, må imidlertid i et demokratisk principielt høre til blandt de væsentligste.

Når borgmester Marius Andersen alligevel i en sag af denne karakter efter tilsynsrådets opfattelse kan udvise grov pligtforsømmelse, må konsekvensen vel være, hvis tilsynsrådets bedømmelse i øvrigt er rigtig, at også andre kommuner må kunne tillade sig ansvars- og konsekvensfrit at overtræde meget væsentlige bestemmelser i vore love. Men det er naturligvis også en måde at fremme det kommunale selvstyre på.

Besvarelse (15/6 81):

Indenrigsministeren (Henning Rasmussen):

Efter den hidtidige formulering af § 34 a, stk. 4, jfr. § 27, stk. 3, i den kommunale valglov (nu lovbekendtgørelse nr. 196 af 22. april 1981 § 34 b), afgør vedkommende kommunalbestyrelse, om en begæring fra et medlem om at måtte udtræde af kommunalbestyrelsen i løbet af valgperioden skal tages til følge. Kommunalbestyrelsen må naturligvis træffe sin afgørelse på grundlag af de oplysninger, der foreligger for den på tidspunktet for afgørelsen, i det foreliggende tilfælde en anmodning om udtræden bilagt en lægeerklæring, således som dette også er fremhævet af tilsynsrådet. Et byråd kan ikke tvinge et medlem til at udtræde af byrådet, og i det foreliggende tilfælde var der da også tale om, at rådmanden forud for det byrådsmøde, i hvilket der skulle tages stilling til hans oprindelige anmodning om at måtte udtræde af byrådet, havde tilbagekaldt sin mellemkomende tilbagekaldelse af sin udtrædelsesansøgning.

Indenrigsministeriet har i øvrigt ikke bemærkninger til den kritik, som tilsynsrådet har udtalt af borgmesterens ekspedition af rådmandens tilbagekaldelse af udtrædelsesansøgningen og den senere tilbagekaldelse af denne.

Spm. nr. 1063

Til *ministeren for skatter og afgifter* (1/6 81) af:

Anders Poulsen (V):

»Er det statsskattedirektoratets praksis, at skattesager stilles i bero, når den i skattesagen implicerede part er omfattet af en arbejdskonflikt, og gælder denne praksis i givet fald både fagforeninger (lønmodtagere) og arbejdsgivere?«

Begrundelse

I dagbladet Information den 23. maj 1981 offentliggør Dansk Typograf-Forbund ved sin hovedkasserer, Erik Folkersen, en meddelelse om, at man fra statsskattedirektoratet har fået oplyst, at direktoratet ikke agter at rejse spørgsmål om indbetaling af A-skat og ansvar for manglende indeholdelse af A-skat for låneordninger, som Typografforbundet har etableret for sine medlemmer ved tidlige-